

ministeren for Grønland, § 12 i den nye af-fattelse og § 13 . . . vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-ling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-handling. Hvis ingen går indsigelse mod det-te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren og energimi-nisteren:

»Hvilke nye oplysninger om atomkraftens økonomi baserede statsministeren sine udta-lelser på under valgkampen, og hvilke konse- kvenser vil regeringen drage heraf i udform-ningen af energiplanlægningen?«

Af Riishøj (SF), Jytte Hilden (S) og Tin-ning (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/2 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/2 84).

Begrundelse

Riishøj (SF):

»Tidspunktet for at bygge atomkraftvær-ker i Danmark er ved at være forpasset, men-ner Poul Schlüter.«

Sådan hedder det i Jyllands-Posten den 7. januar 1984. Mange fik vist morgenkaffen i den gale hals, da disse ord stod at læse i morgenavisen.

I samme interview nævnte statsministeren dog:

»Naturligvis afventer vi eksperternes vur-dering, men meget tyder på . . .«

Formanden:

Forhandlingen fortsætter. Vi beder om mere ro i salen.

Risshøj (SF):

». . . men meget tyder på, at det ikke læn- gere kan betale sig at bygge atomkraftværker

i Danmark. Så slipper vi også for den sikkert meget voldsomme strid, en sådan beslutning og en folkeafstemning herom vil medføre.«

Udtalelsen vakte øjensynlig forundring i partiet venstre, der vel er det parti, der har været allermost forlovet med elværkernes stedse meget positive holdning til atomkraf-ten. Derimod kunne direktør i Industrirådet Nils Wilhjelm dagen efter til dagbladet Poli-tiken udtale, at Industrirådet har taget sin holdning op til ny vurdering. Flere af forud-sætningerne for rådets hidtidige energipolitik har ændret sig, sagde han. Han henviste til den stagnerende oliepris og de stigende an-lægsomkostninger. Med andre ord: i statsmi-nisterens bagland, storindustrien, havde tviv-len bredt sig.

Under selve valgkampen var det ikke mu-ligt at få en nærmere redegørelse for, hvad der lå bag statsministerens udtalelser, og hvilke konsekvenser hans ny holdning ville få for regeringens energipolitik. Direkte ad-spurgt af hr. Gert Petersen i TVs afslutnings-debat to dage før valgdagen fremkom stats-ministeren ikke med et svar. Efter valget, under åbningsdebatten, berørte såvel hr. Tin-ning som hr. Svend Auken problemet. Atter var statsministeren fämælt. Blot sagde han, at regeringens politik var uændret, men kan det virkelig passe? Statsministeren henviste den-gang til det ikke afsluttede arbejde vedrøren-de affaldsproblemerne og sikkerhedsproble-merne ved atomkraft. Disse rapporter skulle efter det hidtil oplyste være offentliggjort omkring 1. marts 1984 eller i starten af marts måned, men de er udskudt foreløbig til den-ne uge. Hvad forsinkelsen skyldes, vides ikke – for det kan vel umuligt skyldes, at vi har denne debat i dag?

Af det foreløbig oplyste fremgår, at rap-porterne ikke bringer meget nyt. Sådan som udvalget er sammensat, og sådan som man har spurgt de personer, man har spurgt i for-bindelse med spørgsmålet om atomaffald, afspejler svarene jo holdningerne i toppen af administrationen og toppen i elselskaberne. Men det vil vi få bekræftet eller afkræftet endeligt om ganske få dage.

Naturligvis må statsministeren have udtalt sig med omhu og ud fra et kendskab til de analyser af atomkraften, der jo er velkendte – vi har haft denne debat i 10 år. Forespør-gerne forventer derfor, at statsministeren nærmere redegør for, hvad han bygger sine